

המשך מעמוד 7

שנה חמישית ברעננה

● ואיך את מרגישה עם זה?

רחל: "אני סומכת על הקדוש ברוך הוא שישמור על כל החיילים שלנו, ויוני ביניהם".

● טוב לחשוב ככה; זה בטח נותן כוח.

רחל: "חייבים. אם אני אפחד על הבן שלי ואת תפחדי על שלך – מי ישמור על הארץ?"

● נכון, את צודקת. מזה עם נסים, עובד?

רחל: "כן, קצת עם חו"ל. אין לנו מה להתלונן".

● ואת עובדת?

רחל: "אני עבדתי מספיק בצרפת".

● עכשיו תתחילו לטייל בארץ אחרי יוני, עם הסירים.

רחל: "את הארץ אנחנו מכירים מקצה לקצה, כי עשינו טיולים בכל פעם שהיינו באים לחופשה".

● אני מתפעלת מהעברית שלך. אני מדברת איתך כמו עם חברה שנולדה בארץ.

רחל: "את עושה לי חם בלב. עכשיו, כשאני לא בסביבה של צרפתים והחברים שלנו ברובם ישראלים, אז העברית טובה יותר".

● אתם מתגעגעים לצרפת?

רחל: "הו, היינו שלוש פעמים השנה; אבל האמת היא, שבכל פעם שאני מגיעה לנמל התעופה שארל דה-גול – אני כבר אומרת שאני צריכה לחזור. אומנם כל המשפחה שלנו שם, אבל המצב מאוד התדרדר".

● ואף אחד עוד לא בא לארץ?

רחל: "כן, הם באים לחופשה. אני רואה אותם פה יותר מאשר הייתי רואה אותם שם, כי בחופשה יש לכולם זמן להתראות".

● ומה עם עלייה?

רחל: "הם מקווים, אבל זה לא קל. הפרנסה היא שם ולא פה, ומי שאין לו קצת כסף לשם בצד – לא יכול לבוא ולומר: הנה, עשיתי עלייה".

● מה את מאחלת לעצמכם לשנה הבאה?

רחל: "כמו תמיד, שיהיה לנו רק טוב בעזרת השם, ושיוני יתגייס בשלום ושלא תהיה לנו מלחמה; שילך בשלום ויחזור בשלום, ושהשם ישמור על כולם בשלום ויחזיר כל ילד לביתו שלם ובריא, אמן!"

● אמן.

★★★

נאחל לשלוש המשפחות שכל תקוותיהם יתגשמו, שתהיה להם שנה טובה ומוצלחת.

להתחיל מחדש

רבות: זוהי תחילתה של ידירות מופלאה. מאז, המשפט הזה מתאר אירוע שקושר יחד שני אנשים, ואולי יוביל לידידות עמוקה.

ועדיין בסלנג: כאשר רון אומר למורה או לאמא: דני התחיל אתי, הן אמורות להבין כי דני היה הראשון שהתחיל להציק ולעצבן ולהרביץ, ורון "דק" החזיר לו... וכאן אמור להתחיל תחקיר ארוך, שמטרתו לבדוק מי התחיל עם מי. מי היה הראשון, האקטיבי, ומי המסכן...

כל המעורבים בפרשה יודעים שזוהי רק ההתחלה, וההמשך יבוא...

לפעמים, כשדני רוצה להתחיל עם רותי, הוא מושך לה בצמה. באיזה "להתחיל" מדובר כאן? אתם מתחילים להבין – או להתבלבל?

בדקדוק קיים המושג תחילית (פרפיקס), שמתאר אותיות אשר מתוספות לתחילתה של מילה (למשל במילה התרשם, התחילית הת מתוספת לשורש ר-ש-מ).

בעידן המחשב, נכנס לעברית פועל חדש: לאתחל. לאתחל את המחשב פירושו לעשות לו restart.

בפוליטיקה של ראשית שנות האלפיים רווח (הופיע פעמים רבות) הביטוי עזה תחילה, שהציע כי צה"ל יצא מרצועת עזה, בתנאי שהפלסטינים יאבדו בטרור. מהרעיון הזה נולדה לבסוף ההתנתקות. חבל שלא ידענו את תוצאותיה מלכתחילה (מראש, לפני שהתחלנו)...

לצד הפועל התחיל קיים גם הפועל החל. לצד התחלה קיימת גם תחילה. אנחנו מקווים שבשבוע הבא נוכל לבשר כי שנת הלימודים החלה בסדרה.

בספורט, כדי שפולם יתחילו את התחרות בזמן, אומרים: מוכנים, היבון, החל!

בראש השנה אנחנו מברכים: תכלה (תסתיים, תיגמר) שנה וקללותיה, תחל (תתחיל) שנה וברכותיה.

זהו, הגענו לסוף המדור על התחלה, ולא נותר לנו אלא לקוות שזוהי רק ההתחלה, ושההמשך יבוא. "שער למתחיל" ממשיך אתכם כל השנה.

שנה טובה!

אילה פרלמוטר

אומרים שכל התחלות קשות, אבל לכבוד תחילתה של שנה חדשה ושנת לימודים חדשה, אנחנו רוצים לומר דווקא, שיש גם התחלות טובות וקלות. כן, יש גם דברים שמתחילים ברגל ימין, כמו שיש דברים שמתחילים ברגל שמאל. צריך רק לבחור את הרגל. זה כל כך פשוט...

לא אחת אנו שומעים על אנשים שהתחילו מאפס (או התחילו מלמטה) והגיעו לגדולה, על אנשים שאיבדו הכול ונאלצו להתחיל מבראשית, להתחיל מאלה, כלומר להתחיל מההתחלה.

כדאי לשכוח מהמחשבות הרעות, להתרכז בטוב ולברך על תחילתה של שנה חדשה ומלאה תקוות. מי יודע, אולי השנה הזאת תהיה אתחלתא דגאולה (התחלת הגאולה בארמית). אתחלתא דגאולה – זהו מושג שמופיע לראשונה בגמרא ומתייחס להתעוררות רוחנית ומעשית, שמצביעה על בואו הקרוב של המשיח. יש הרואים בהקמת מדינת ישראל אתחלתא דגאולה. אמן.

ואם כבר מדברים על גאולה ודת, כדאי להזכיר כאן את הפתגם היפה המתחיל במצווה – אומרים לו גמור, שמזכיר לנו לסיים את מה שהתחלנו, לא לעזוב משימות באמצע, לא לוותר אלא להמשיך הלאה.

פתגם חכם אחר מזכיר לנו, שסוף מעשה במחשבה תחילה; כלומר, יש לתכנן את הדברים מראש כדי להצליח. הפתגם מופיע בפיוט "לכה דודי", שכתב בימי הביניים רבי שלמה הלוי אלקבץ.

בסלנג משתמשים בצירוף התחיל אתה (או התחילה אתו) כדי לתאר מהלך של חיונה, כאשר גבר מנסה ליצור קשר עם אישה שמצאה חן בעיניו. יש גברים שעל ההתחלה (מיד בהתחלה) ניגשים לעניינים ואומרים בדיוק מה הם רוצים, ויש אחרים שעושים זאת בעדינות ובנימוס. גם רומנטיקה היא עניין של גיאוגרפיה.

באחד הסרטים הרומנטיים ביותר בכל הזמנים, "קונפליקט", האהבה לא מגיעה לידי מימוש, אבל הסרט מסתיים במשפט שהפך לביטוי בשפות